

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Prăvălia industriilor omâni din Sibiu” (Strada Cîșnădiei Nr. 27).

Manifestul — prigonit.

Sibiu, 28 Februarie n.

Președintele comitetului național dl. Dr. Ioan Rațiu, cărăși a fost ieri la poliție. De astă-dacă nu l-au citat pe un „violator de domiciliu”, ci ca pe un violator al ordinațiilor ministeriale; a fost citat pentru publicarea *Manifestului*. Procedura a fost foarte scurtă. Într-o jumătate de ceas dl. Dr. Rațiu s'a pomenit cu o sentență polițienească, care-i dictează: 10 zile de arest și o amendă de o sută de florini.

Asemenea a fost condamnat și părintele G. Domide la 7 zile arest și o amendă de 70 fl.

Asemenea vor fi condamnați toți ceilalți membri ai comitetului cari au avut curajul de a subscrie *Manifestul*. În scurt vom avea — drept dar de mileniu — o nouă pedeapsă de vre-o două luni arest polițienesc și vre-o 600 fl. ca amendă.

Pentru-ce? Pentru-ce să mai suferă bărbai, cari au suferit deja cu anii temnița de stat, pentru-ce să mai suferă ei acum și arestul murdar al polițiilor ungurești?

Pentru-că așa vrea guvernul millenar, așa vrea Bánffy, cel de Slavici „încredințatul” baron.

Vrearea aceasta e o curată barbarie, care ar mai fi avut loc înainte cu o mie de ani, astăzi însă, în pragul veacului al 20-lea, când poporul, al cărui guvern este actualul guvern „liberal”, ține să-și sârbzeze existența sa millenară pe aceste locuri bătute de Dumnezeu cu reii stăpânitori.

E o barbarie să mai arunci în temnițe pe bărbai, cari numai ieri-alaltăieri au fost eliberați — după ani de zile — printr'un special act de grație al Maiestății Sale.

E o barbarie, cu atât mai dejositoare pentru cel-ce o comite, fiindcă bărbai, contra cărora o comite, sunt reprezentanții unor idei mari, de libertate, egalitate și patriotism, reprezentanții unor idei, cari trăiesc în sufletul și mintea unui întreg popor.

Bărbai aceia, pe cari baronul lui Slavici îi persecută acum cu ajutorul polițiilor sei, sunt aceia, cari au recurs la Monarșul țerii în numele poporului românesc; sunt aceia, cari pentru acest pas loial și constituțional, făcut în fața lumii întregi, au trebuit să îndure vandalisme cele mai barbare, ca și cari nici pe vremea lui Kupa, revoluționarul anticreștin maghiar, nu s'au întemplat; sunt aceia,

cari pentru „*Memorandul*” așternut la treptele Tronului regal, a cărui existență millenară țin să o sârbzeze acum, au fost mai multe săptămâni chinuți pe băncile incușișii din Cluj; sunt aceia, cari judecați de înșși contrarii lor politici au fost condamnați la ani de temniță; sunt aceia, cari cu o abnegațiune inspirată nu mai de cauze mari, au știut să suferă temnițele Seghedinului și ale Vațului cu toate tratamentele excepționale ce li-s'au aplicat.

A mai tîrî de nou pe la judecată și prin temnițe pe aceiași bărbai, pentru același lucru, cum se face acum la comanda guvernului, care nu se sîfșește a se porecli „liberal, e și barbar, e și ridicul. E barbar, pentru-că ei au suferit deja destul, au suferit deja prea mult.

E barbar, pentru-că prin *Manifest* ei n'au făcut alta decât și-au împlinit datoria către poporul românesc, care cu dor și jale s'a gândit la ei, cât au suferit, și cu și mai mare dor de a-i auzi i-a privit, după-ce au fost eliberați; n'au făcut alta decât și-au spus *credeau politic*, pe care în totdeauna așa l-au spus și pe care un popor întreg îl spune în aceeași formă, ca cuprins al convingerilor sale politice.

E barbar, pentru-că din *Manifest* nu transpiră decât stătornicie, spirit de caracter bărbătesc, o sinceră iubire de neam și un nețărit patriotism.

Cum? Nu-i iertat în Ungaria să spui care-ți sunt sentimentele, care-ți sunt ideile, cari convingerile politice? Și nu-i iertat să învingeri scălitura numelui propriu mărturisirea aceastei cetățenească? Vrea guvernul ungar cetățeni cu gânduri ascunse? Îi mai place să nu-i mărturisești principii ce te conduc, și se căuți în ascuns a le pune în practică?

Dar' lucrul, ce-l face guvernul cu această prigonire e și ridicul.

Sau nu e ridicul a voi se terorizezi cu câteva zile de arest polițienesc pe bărbai, cari au fost hotărîți a suferi ani atîția de temniță, câte zile de arest li-se dictează acum?

Nu e ridicul a voi se terorizezi cu câte 7—10 zile de arest bărbai cari faptice au suferit sute de zile temnița de stat?

Guvernul însă — așa se vede — nu ține seamă, dacă se dovedește barbar, ori se face ridicul. A apucat să deie o nenorocită de ordinațiune, și acum vrea să o susțină ori-cât de ilegală e. El rămâne consecvent în ilegalitatea și răutatea sa.

Ei bine, *dato sed non concessio*, că ordinațiunea ar fi legală, ea nu vorbește de comitet național, ci de partidul națio-

nal, ba cere statute, și prin urmare comitetul măcar pentru facerea statulelor trebuie să rămână în ființă.

Nici însă, membrul partidului național, nici-odată n'am recunoscut, și nu vom recunoaște ordinațiunea lui Hieronymi, căci n'are nici o basă legală. Și dacă guvernul ține se valideze și ordinațiuni ilegale, fiind consecvent cu deservire, ar trebui să aresteze întreg poporul românesc, căci nime nu le recunoaște; ar trebui să declare toate ținuturile românești de aresturi și să facă din toți românii arestați.

Altcum pe lângă că e barbar și ridicul, mai e și inconsecvent.

Limba română în Bucovina. „G. B.”

anunță cu mare bucurie, că comuna *Davideni* a lăsat la 3 Febr. v. hotărîrea de a purta *agendele comunale* numai în limba română. Noi ne bucurăm de acest pas și dorim ca cât mai multe comune să o imiteze în Bucovina și — la noi.

Cehii [contra Ungurilor. Avem

earăși înregistrat două manifestațiuni de antimaghiare din partea Cehilor.

Întîiu: Clubul deputaților cehi-tineri în Reichsrathul cisleithan a adus hotărîrea unanimă, că nu va lua parte în mod oficial la sârbăzile millenare.

Al doilea cas se referă la al zecelea membru de ales în deputațiunea cisleithană întru stabilirea *cuotei*. Cum am comunicat ieri în articolele despre reînnoirea pactului, după abstarea dela candidație a Drului Lueger, au rămas numai doi candidați: prof. Dr. Steinwender (german-național) și abatele Ebenhoch (din partidul catolic-popular). Șansele acestuia au scăzut, — zice o depeșă din Viena, — căci Cehii-tineri nu voiesc să-și deie voturile lor din *caușă, că a pronunțat în Linz o vorbire favorabilă reînnoirii pactului economic cu Ungaria*.

La comandă. Comitetele au pornit de

câteva zile o campanie formală contra obstrucțiunii. Rînd pe rînd ele fac demonstrațiuni contra deputaților, că nu lucră nimic, că își petrec timpul numai cu căutarea după nouă scandale, ca să facă obstrucțiune. O foaie *liberală* adă, că regulamentul casei e prea blînd, pentru a aduce la reșon pe cei-ce nu-și încep în piele; ba spune chiar, că „obstrucțiunii” agit „naționalitățile” și pregătesc calea spre — absolutism.

Cum am observat deodată — la comanda de sus — că timpul e scump și că deputații trebuie să lucre.

Alegerile comunale din Viena.

Ieri, 27 Februarie, au avut loc alegerile comunale, colegiul III-lea, din Viena. O depeșă particulară ne anunță:

„*Pretutindeni antisemiții alegeți*.”

O a treia parte a viitoarei reprezentanții orașenești, 42 de membri, va fi așadar earăși antisemită. Se poate prezice cu multe speranțe, că nici în celelalte două alegeri nu vor perde nici un mandat.

Cestiunea pasporturilor.

Cetitorii noștri cunosc cum domnului Iuliu Coroianu i-s'a denegat edarea pasportului pentru România. Atari casuri au fost multe. Mai în urmă i-s'a denegat dlui Dr. Mihail.

Din incidentul acesta „*Magyarország*” scrie un articol în care face următoarele constatări prețioase:

Mărturisim, că nu înțelegem această procedură a guvernului, de a refușă darea paspoartelor. Cu măsura aceasta, autorităților noastre polițienești nu pot ajunge chiar la nici un rezultat; trebuie numai ceva și mai mult timp și mai mulți bani, și respectivii pot călători în România cu încredințare totmai așa de liniștiți ca și pe la Orșova și Predeal.

În Ungaria, ba niciări în lume, nu există lege, care pe individul, ce nu este înrolat la miliție și nu stă sub pază polițienească, să-l oprească de a călători în străinătate. Ba din contră, ori-cui îi stă în voe de a călători fără pasport unde-i place. Din lipsă de pasport poate să i-se nască cuiva neplăceri numai față cu autoritățile din străinătate, într-un cât nu-și poate dovedi identitatea persoanei.

Acest lucru însă nu li-se poate întempla martirilor români, deoarece guvernul român nu numai că lor le dă cu plăcere atestatul, de care ar avea trebuință, dar' îngrijește încă de a li-se face o primire sârbătorească și de a-și face călătoria comod. Ce scop poate avea dar' la noi refușul de a da paspoarte? Această dispozițiune poate să conțină în sine puțină șicanare, altceva însă nimic. Refușul de a da paspoarte este o apăsătură polițienească veche, eșită din us, care în lumea de azi, față cu actualele mijloace de comunicațiune, n'are nici un înțeles practic. Ba din contră, dacă considerăm lucrul din punct de vedere polițienesc, atunci e mult mai bine, dacă persoanelor politice suspecte li-se dă pasport în ordine, căci astfel se poate controla cel puțin umbletul lor la granițele țerii, pe când dacă-i silim să-și facă drumul cu încredințare prin țeri străine și cu pasport din străinătate, controlarea lor devine mult, dar' mult mai dificilă.

Aceasta se știe de mult în Londra, în Paris, ba în urma experiențelor din anii tre-

cuți — din exemplele elsațolotaringiene — se știe și în Berlin; la Budapeșta însă așa se vede, că poliția este dominată încă tot de așa numitul sistem de hârtie.

Din parlamentul maghiar.

Sednța din 26 l. c.

Înainte de a trece la desbaterea bugetului președintele anunță hotărîrea Casei Maghiarilor, prin care s'a primit propunerea de a se exmite o deputațiune pentru expunerea Coronei la Milleniu și alta pentru cuotă. Spre știință.

Kossuth Ferencz înaintează următorul proiect de rezoluțiune: „Casa îndrumă guvernul a invita la festivitățile millenare parlamentele tuturor acelor state, cari sînt în raporturi de prietenie cu Ungaria”. Propunerea își va motiva-o Sâmbătă.

Urmează continuarea desbaterei asupra bugetului de comerț.

Pap Elek pledează pentru toate trei proiectele de rezoluțiune înaintate până acum, accentuându-le de necesare pe toate trei. Precum apa cu oleul nu se amestecă, astfel și interesele economice ale Ungariei vor rămâne deosebite de ale Austriei.

Rosenberg Gyula (ovrei) apără punctul de vedere al guvernului și se declară mulțumit cu puțină întreprinși de acesta până acum în chestiunea încheierii pactului economic. Recunoaște că Reichsrath-ul a bruscă Ungaria prin cunoscuta rezoluțiune, dar' totuși nu poate primi nici una din propunerile de până acum, din motiv că nu este corect a răspunde la „pușcăturile cu hârtie” cu aceleași pușcăturii. Noi nu avem lipsă de o astfel de armă, căci nu cerem nimic mai mult decât avem dreptul de a pretinde. E bine ca să se lase afacerea în mîna guvernului, care a procedat deja până acum corect. Are deplină încredere în guvernul actual.

Sima Ferencz nu știe cum să caracterizeze faptul, că ministrul de comerț în vorbirea sa de ieri este de perfect acord, cu cîmpul propunerii lui Apponyi dar' de acceptat tot nu o acceptează. Rosenberg încă a vorbit în sensul acesta, el însă și-a motivat parerea, cu aceea, că separarea economică de către Austria stă în strînsa legătură cu lăsararea raporturilor politice dintre cele două state, pe când ministrul a ținut de superflua și această motivare. Lui Rosenberg îi răspunde, că prin separarea economică raporturile dimpotrivă se vor fortifica, căci va înceta nemulțumirea între amîndouă statele, nemulțumire ce se manifestă tot mai tare. Critică pactul dualist și arată vederile partidului căruia aparține, asupra pactului. În sfîrșit ple-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

O enigmă.

— Novellă. —

De

Björnsterne Björnson.

(Urmare și fine.)

Dar' din venia nu veniau alte cugete. Poate nu fusese așa vinovată, cum crezuse înasăși, sau poate nu atât de vinovată, cât li-s'ar fi părut altora. De câte-ori nu zace nevinovăție îndărătul vinei noastre, de câte-ori simplitate în păcat, deși atât de puțin o înțeleg — și pe el nu-l ținuse de capace, a o înțelege, pe el, care era bănuiala personificată. Lui un singur răspuns chiar i-ar fi dat ansă la mii de gânduri bănuitoare, de aceea mai bine să încrezuse morții decât lui! De ce n'a putut-o lăsa nici-odată în pace? La dînsul se refugiase din trecutul ei, la dînsul căutase scut în contra ei, și acum chiar dînsul era acela care asmuța acest trecut asupra ei! Îi fusese doară supusă, îi iubise doară diu adîncul inimii — ce-i putea păsa de trecutul ei! Și dacă îi păsa, de ce nu-i păsaese îndată la început! Nu, cu cât crescuse amorul ei, cu atîta crescuse și neliniștea sa; când i-se dase lui nu numai din agmărașiune și recunoștință, ca și din iubire sinceră, voise să știe trecutul ei întreg! Și cu cât mai mari dureri îi causeră, cu cât mai mult se rugase de crîncare, cu atât mai mult

insistase, căci există ceva în trecutul ei, de ce nu-i era permis să știe!

Întîia-oră îi veni acum în minte: oare el îi spusese ei toate? Era oare posibil, să se fi mărturisit reciproc? Au judecat ambii lucrurile așa, după-cum ar fi trebuit? De sigur nu.

Auzi în apropiere doi copii jucându-se și se întoarse. Ședea în foisorul cel verde, de care cu puțin mai înainte vorbisera, dar' numai acum își dădea seamă de aceasta. Cinci ore trecuseră; lui i-se păru tot aceea clipă. Poate copiii aceia jucau de mult acolo, dar' el numai acum îi auzise. Ah, nu era aceea Agneta cea de 6 sau 8 ani, fiica preotului, pe care Asta atîta de mult a iubit și carea-i sîmînase atîta de tare! Dumnezeuule din ceru, cât de mult îi sîmînă! Chiar acum îl ajutase pe fratele ei mai mic să se urce pe o stîncă, el avî se fle școlarul, ear' ea învîțătorul.

— Zi după mine, ce voui zice eu — începî eu. — „Tatăl nostru —

— Tata nos!

— Care ești în ceru.

— Car cer!

— Sfințească-se numele tău

— Sfințe-tău.

— Vină împărăția ta

— Nu!

— Fie voia ta!

— Nu, nu vreau!...

Botolf se depărtase încet. Nu rugăciunea îl impresionase, nici nu știa, că a fost rugăciune; dar' pe când se uita la cei doi copii, în ochii sei proprii deveni o fiară sîl-

batică alungată din societatea oamenilor și a lui Dumnezeu. Se ascunse după un tufiș, ca nu cumva să-l zărească copiii. Se temea mai mult de ei, decât s'a temut cândva de cineva în viața sa. Se duse în pădure, departe de ori-ce drum sau potecă. Unde voia să se ducă? În casa pășii, care o cumpărase pentru dînsa — sau și mai departe — Îi era egal, căci ori unde se ducea, ea stătea totdeauna înaintea ei. Despre muribunzi se zice, că păstrează în memorie icoana din urmă; cel care se trezește din o faptă rea, nu poate uita în veci mai mult, ce a văzut în primul moment. Nu Asta era aceea, pe care o vedea stînd pe stîncă; nu, era o mică fetiță nevinovată, era Agneta. Chiar și icoana Astei se prefăcea în aceea a micii fetițe cu mâinile ridicate. Aducerea aminte de iubirea cea nespusă, ce o păstrase Asta față de această fetiță, schimbă în mod miraculos în interiorul său icoanele și marea asemănare îi măria încă torturile cele lungi. Purtase oare Asta o atare fetiță ascunsă sub inimă? Da, o văzuse, sau mai bine zis, vedea acum, că o văzuse. Mai înainte numai la aceea se cugetase, că încă era nevinovăție, dacă suridea deodată la toți, sau pentru-ce ținea acest copil ascuns în sine, când numai în momente fericite putea apărea. O vecinică schimbare în natura ei, o neliniște cu veinică exaltare, care îndemna și pe alții la exaltare, îl atrăsese și respinsese; acum, după moartea ei, toate aceste se împreunau în o mică fetiță, care se ruga.

Ori în cătro își îndrepta cugetele, se toase după lumină, în tot locul numai fetița o vedea; fetița închidea, împedea ori-ce scrutări. De câte-ori se cugeta la cele întemplate dela acea noapte de naufragiu și până în dimineața aceea de Duminecă — îndată îi apărea fața fetiței și aceasta schimbare curioasă totuși atîta îl obsesia, încât după câteva zile nu mai era în stare să mănînce și după scurt timp căzu bolnav la pat.

Toți vedeau, că i-se apropie sfîrșitul. Cine poartă în sine o enigmă, devine înșuși o ființă enigmatică pentru alții. Deja din ziua în care sosiseră, tot jurul nu mai vorbea despre altceva, decât despre tăcerea sa sinistă, despre frumșea ei și despre trecutul necunoscut al ambilor: după-ce dispăruse femeia, încordarea crescî în așa măsură, încât oamenii începeau a crede lucrurile cele mai imposibile. Nime nu-și putea explica dispariția ei, căci nime dintre toți aceia, cari în Dumineca fatală trecuseră prin vale, nu o văzuseră aruncându-se de pe stîncă în mare. Nici cadavrul ei nu-l aruncase apa la tîrmuri. Așa pe când trăia încă se formaseră legende formale despre diosul. Era urît; zăcea în pat cu fața palidă și căzută, care era încredințată de o barbă sbrlîită de culoare roșie. Deoarece părea că n'ar pute nici muri și nici trăi oamenii ziceau, că Dumnezeu și dracul s'ar lupta pentru dînsul. Unii văzuseră chiar cum necuratul încredințat de flăcări se ridicase până la fereastră, ca să-l cheme. Alții îl văzuseră alergînd schimbat în un căne în jurul casei. Oamenii, cari trecuseră călare pe acolo, văzuseră casa întredă în flăcări; alții earăși auziseră, cum o ceată mare eșise strigînd, lătrînd și urlînd din mare, cum

totraser prin ușile închise prin casă și după-ce o cutrierase se reîntorsese earăși cu aceleași strigăte în mare. Servitorii morbosului fugira cu toții și cu deosebire aceștia lăfiau atari faime! Nime nu mai cuteza a se apropia de casă. Dacă doi vecini, cu cari trăise bine și cărora le făcuse mult bine, nu s'ar fi îngrijit de dînsul, ar fi murit singur fără oricel ajutor. Însăși vecina, care îl îngrija, era umplută de spaimă; ardea zi și noaptea paie sub pat, ca să alunge necuratul, dar' deși ar fi ars aproape și bolnavul necuratul totuși nu se depărta. Suferea în mod îngrozitor. Bătranei îi veni în fine în minte, că poate ar aștepta pe cineva. Îl întrebă, să cheme pe preotul. El dădu din cap. Să cheme doară pe altceineva.

La întrebarea aceasta nu răspunde nime. În ziua următoare exprimă clar numele: „Agneta”. De sigur nu era răspuns la întrebarea de ieri a bătranei, dar' aceasta o consideră de atare; veselă eșl din casă și mină pe bătratul ei după Agneta, fiica preotului. Preotul firește credea, că bătrana ar fi înțeles rău, dar' bătrânul era convins, că morbosul exprimase numele Agnetai. Aceasta încă era în odaie și se temea tare, căci încă auzise despre necuratul și ceata, care eșise din mare; dar' mai auzise și aceea, că morbosul aștepta pe cineva și că nu putea muri mai înainte. Că chiar pe dînsa o aștepta nu o mira, căci Asta o luase des cu sine. Părinții îi spuneau, că dorița unui muribund trebuie împlinită. Să se roage numai și necuratul nu-i va pute face nimica. Și ea crezî și se gîta de plecare.

dează pentru cele trei propuneri ale lui Kosuth, Molnár și Apponyi:

La încheierea ședinței deputații Vajay și Szluba, fac două interpelațiuni de interes local. Răspunsul ministrului Perczel se ia spre știință.

Din comitate.

Adunarea extraordinară a comitatului Selagiu. Zelau, 27 Febr. 1896.

(Correspondență particulară).

La 24 l. c. s'a ținut în Zelau adunarea extraordinară a congregațiunii comitatului Selagiu.

Mai interesantă era să fie desbaterea punctului 4 din program, adică rescriptul ministerial, referitor la fundațiunea millenară de 40.000 fl. pe cari șovinismul maghiar din comitat voia cu ori-ce preț să-l stoarcă în cea mai mare parte din sudoarea contribuabililor români, în formă de arunc comitatens după dare. A trebuit însă ca ministrul în rescriptul său să le înșire în forma unui catalog de păcate, mulțimea dărilor comitatense existente și să le arete că populațiunea e așa de împovărată prin mulțimea dărilor, încât deja este aproape periclitată capacitatea generală de a presta dările, și prin urmare de neagă aprobarea aceluia arunc. Această respingere a cauzat mare supărare unor șoviniști, cari ar fi dorit să pertracteze chestia chiar și în butul respingerii ministeriale.

La punctul 6 au urmat transcrierile municipiilor (társhatósi átiratok).

La acest punct neobositul nostru conducător dl George Pop de Băsești, pretinde, ca de altădată programul să fie mai explicativ, și anume în casuri analoage se expună, care municipii, ce transcrie?

Să primește.

Între alte municipii, reprezentanța orașului Raab (Győr), propune, că prin adrese către guvern să se facă propagandă, ca Ungaria la cas de lipsă să-și asigure teritoriul separat vama. Reluând cuvântul venerabilul dl G. P. de Băsești recomandă să se desbată chestia cu mare băgare de seamă, mai ales în vederea celor ce se petrec peste Leitha și nu crede, că nouă ca stat agricol ni-ar fi priincioasă separarea vama de către Austria.

La acestea mai mulți șoviniști își recitează debachările îndatinate contra Austriacilor, până-ce dl Andreu Cosma directorul „Silvani” le conturbă plăcerea, spunându-le, că nu ori-cine să pricepe la politica financiară și arătându-le că interesele politice agrare sînt cu totul deosebite de interesele politice mercantile, și că noi nu avem cauze de a servi mercantilismului în contul intereselor noastre agrare etc. deci primește propunerea comisiei permanente, ca guvernul să năusească a asigura interesele noastre economice.

Aprețierea obiectivă a chestiei, făcută de către conducătorii noștri cu competență și păstrare superioară i-a mahnit mult pe câțiva șoviniști.

Urmează apoi propunerea vicecomitelui despre accentuarea banderului millenar și a celorlalte festivități millenare arangiate în comitat.

Dl G. Pop de Băsești reluând cuvântul zice cam următoarele: Sîrbarea millenară a existenței Ungariei va fi unul dintre cele mai interesante momente nu numai a programului de azi, ci a unei lungi serii de ani,

Era o noapte lungă și friguroasă, zăruitul clopoțelilor răsună sinistru în pădure, ea însă înclăpăie bine tăcea. Nu vedea-nici dracul, nici vre-o ceată, care să fi eșit din mare, numai stelele, cari străluceau pe cer. În curtea morbosului domnia o tăcere sinistru. Bătrana eși numai decât și luându-o în brațe o duse în casă și o încurajă să nu se teamă, ci să se apropie de patul lui și să zică un Tatăl nostru, după aceea o luă de mână și o conduse la muribundul. Acesta o privia cu ochii mari întrebători. Ei nu i-se părură urt și nu se temea de el.

— Mă ierți? șopti muribundul.

Înțelese, că trebuie să zică da, deci zise da.

Muribundul surise și făcu o încercare de a se ridica din pat, dar era prea slab. Agneta începî numai decât Tatăl nostru, el însă fi făcu un semn să tacă și arătă pe pieptul ei. La acestea ea, crezînd că aceasta ar dori, își încrucișă mâinile pe piept, ear' el puse mînile sale reci osoase peste mînunile ei mici și fragede și închise ochii. Deoarece nu zicea nimica, după-ce gătase Tatăl nostru și necutezînd și-și iee mînile, începî din nou să se roage. Chiar începuse a treia-oră, când intră bătrana.

Ea îl privi, apoi întorcîndu-se către mica Agneta zise cu voce tremurînd:

— Acuma poți sfîrși, fiica mea, căci el e scăpat.

A. C. Liuba.

căci până-ce despre ani și decenii se zice, că sînt numai momente în viața popoarelor, despre una mie de ani nu se poate susține asta, cu atât mai virtos, că dintre statele europene, nu este nici unul, care între aceleași granițe să se mai poată mândri cu existența millenară neîntreruptă.

Deci dacă astfel stă lucrul, înainte trebuie să reprimăm îndrêt la timpii aceia, când s'au colonizat Maghiarii aici, după-ce pe popoarele patriei parte le-au învins în resboaie, parte „dexteram dantes pactum fecerunt”; și reprimăm la primii ani ai milleniului, la condițiunile fundamentale prin cari s'au pus basa milleniului întăiu, și vom afla, dlor, că prima condiție fundamentală a fost religiozitatea și religiunea la care S. Stefan a convertit pe Maghiarii cu ajutorul popoarelor conlocuitoare.

A doua condiție fundamentală a fost respectarea drepturilor tuturor națiunilor conlocuitoare, și a condițiunilor existenței lor naționale care se exprimă atât de clasic în aceste cuvinte ale S-tului Stefan „regnum unius linguae fragile ac imbecile est” — Nu voiu abusa, dlor, de pacienta dv, ci voiu aminti numai pe scurt cum au urmat apoi și au dăinuit secolii deardîndul feudalismul cu toate consecvențele sale desastroase, această instituțiune tiranică, care a călcat în picioare și a strivit fără leac de sfială toate creațiunile și sentimentele umanismului; — e drept, că aceasta s'a întemplat și în celelalte state europene, până-ce revoluțiunea franceză a proclamat drepturile omului, a înălțat flamura egalității, libertății și fraternității, cari idealuri singur în virtutea puterii lor specifice au trecut barierele acestei patrii, au ajuns la noi și deocamdată cel puțin în principiu s'au validat; în simțul acestor idealuri mă pomeneș și eu deja de 35 de ani. (Până aci i-l au ascultat și Ungurii prezenți cu atențiune încordată).

Dacă asemănăm, dlor, începutul milleniului cu prezentul, aflăm, că azi voii a depune cu totul altele baze milleniului al doilea, deși istoria ne arată, că primele baze au asigurat existența statului pe o mie de ani — în bine și în rău; — anume prima peatră fundamentală depusă prin regele S-tul Stefan: religiunea o ați exilat din toate instituțiunile statului, cât și din viața publică socială, și prin lege v'ați declarat de stat fără religiune (întreruperi și mare șgomot în tabera șoviniștilor); încât e pentru respectarea dreptului popoarelor conlocuitoare, azi faceți tocmai contrarul celor cuprinse în axiomă: „regnum unius linguae fragile et imbecile est”, deja cam dela anul 1820 înceoace s'au ivit primele semne ale șovinismului, care cultivat cu toate consecvențele sale a avut drept rezultat revoluțiunea din 1848 și Vilagoșul (Șiria) (întreruperi continue, mișcare și mare șgomot între șoviniști).

Dl George Pop de Băsești: Dlor, potesc să mă ascultați, „contraria uacta se posita magis elucescent” și nu uitați, că cauze analoge totdeauna produc efecte analoge.

Aici apoi dl G. Pop înșiră toate nedreptățile câte i-se fac Românilui în comună, la comitat, în parlament etc. dovedîndu-le eclatant, că Maghiarii de azi sînt neasemănător mai răi decît străbunii lor păgâni, și apoi întrebă, între atari împrejurări cu ce inimă am pute s'arbitrăm stările, și să depunem baze solide unui viitor mai bun, căci altcum nu putem contribui la s'erbările voastre.

În urmă vicecomitele polemîsînd cu dl G. Pop zice, că „regnum unius linguae fragile et imbecile est” n'a fost ideea fundamentală din partea sfîntului Stefan la întemeierea Ungariei, ci a fost numai un „modus vivendi”, ca să poată îndulci pe creștinii conlocuitori și prin ei să încreștineze și pe Maghiarii — va să zică vicecomitele atribuie regelui Stefan rea credință în aplicarea axiomei amintite, dar' apoi cum e compatibilă aceasta cu caracterul de sfîntenie? Mai pe urmă zice v-comitele, că conservarea supremației naționale pentru Maghiarii e și chestia de onoare. — așadar „supremație” și nu egalitate de drepturi.

S'a mai insinuat la cuvînt dl Ioan Pop, preot în S.-Milac, dar' comitele suprem enunțînd în grabă drept conclud p'area majorității de a se trimite banderiu pe speșele comitatului, discuțiunea s'a încheiat.

Cu adăncă părere de rău trebuie să constatez, că majoritatea membrilor români e foarte indolentă față de adunările comitatense; am văzut de față bătrâni venerabili veniți din mari depărtări, ear' bărbăți mai tineri chiar și din vecinătatea apropiată au excelat cu absența lor. Ei dlor! așa nu mai merge, sau v'ă faceți datoria sau nu primiți mandat, căruia nu s'unteți dispuși a-i satisface. Cu deosebire domnii notari care n'au deplină independență materială, ar face bine, să nu primească atare mandat, prin cari sieși nu-și ajută, ear' intereselor naționale îi cauzează daună.

Dintre membrii români, după-cum i-am putut însemna abia următori au fost prezenți:

G. Pop, A. Cosma, Dr. Nichita, D. Suciu, I. Dragomir, G. Vajda, I. Pop, A. Sima, T. Dragomir, V. Mica, L. Caba, Dr. Pop.

Speriez însă, că la proxima adunare comitatensă vom pute semna o mai mare interesare.

Omicron.

Din România.

Sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare, care a expirat ieri, a fost prelungită cu o lună.

Toate secțiunile camerei au adoptat proiectul de lege, prin care se acordă fiecărui ziar cotidian câte o cartă de liber parcurs pe toate liniile ferate din țeară.

Cu începere de 25 Febr. serviciul telefonic în toată țeara se va face în permanență, atât noaptea, cât și ziua.

O mare casă de comerț din Paris, scrie ziarul „Gazeta”, s'a adresat ministerului domeniilor și comerțului, cerînd intervenția sa pe lângă morarii noștri, ca să-și asigure piețele din Franța pentru exportul de făină, deoarece fainurile ungurești sînt deja în decadență.

În mai toată Moldova zăpada e foarte mare, mai cu seamă între Bacău și Roman. În județele Neamțu, R.-Sărat, Dolj, Rimmic-Velcea și Teleorman ninge de mai multe zile. În județele Olt și Vlașca e un viscol teribil, care, de va dura încă și la noapte, poate să întrerupă circulația trenurilor.

Cronica politică.

(Câteva licăriri în întunerecul diplomației).

Guvernul englez a publicat Cartea albastră relativă la afacerile Armeniei. Din documentele publicate se vede, că după-ce cele șase puteri au căzut de acord ca să dea Turciei o notă identică în care i-se spune, că dacă nu vor înceta relele tratamente din Armenia se va urma ca în 1860 în Siria, adică o ocupație. Când a fost vorba de a se lua măsuri de execuție, Rusia s'a opus într'un mod categoric, astfel că Englitera nu mai putea decît sau să provoace războiul, sau să închiză incidentul Armeniei, lăsînd răspunderea morală Rusiei.

În aceleași documente se vede, că dela început ambasadorul Turciei la Londra a prevenit guvernul englez, că dacă se insistă în chestia Armeniei, Turcia va fi silită să schimbe politica și să se arunce în brațele Rusiei.

Ziarul „Times”, care comentează documentele, spune că răspunderea eșecului suferit de Englitera se datorește cabinetului liberal Rosebery, care în loc să se ceară dela Turcia singurul lucru practic, adică numirea unui bun guvernator, a insistat pentru obținerea unor reforme inaplicabile în Orient.

Lordul Salisbury a fost nevoit să continue aceeași politică, deși el personal ar fi înclinat pentru ideea de a cere numai un bun guvernator. Cabinetul englez ar fi mers până a cere o autonomie pentru Armenia, dacă nu ar fi știut dela Petersburg, că Rusia nu vrea să știe de crearea unei noue Bulgarii în Asia.

„Times” constată, că influența Rusiei este preponderantă la Constantinopol și invită lumea creștină să nădăjduască că Rusia, care a împiedat intervenția puterilor, va usa de influența sa ca să îmbunătățească întru câțva situația Armenilor.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 36) scrie un articol dedicat dlui I. Slavici și intitulat „Condeiu simbrîș”. „Veți fi ghicind — astfel începe articolul — că voim să vorbim azi despre cea mai nouă ispravă a lui Luon, fiul lui George Sîrbu, cojocarul, alias Ioan Slavici”. Scrie despre broșura lui. Pentru „Gazeta” nu e nimic nou în această broșură, decît adresa Moșilor.

„Aceleași idei confuze, aceeași lăudăroșie seacă, ignoranță și sfruntare a adevărului și aceeași perfidie întîlnim pe fiecare pagină a amintitei broșuri”.

„La 1881 — scrie „Gazeta” la alt loc — I. Slavici a scris pentru plată, la comanda unui editor străin, care avea legături cu Ungurii, o broșură politică nemțească despre România din monarhia noastră. Această broșură cuprinde pagini întregi, în cari se batjocorește neamul românesc și se deosește cauza română ardelenască înaintea străinătății. Ea a servit și servește până în ziua de azi ca izvor, la care se provoacă contrarii Românilor, când vor să arete, că acestia ar fi un „popor laș și vicios”.

„În 1884 I. Slavici a fost chemat de consorțiul „Tribunei”, fundată atunci pe acțiuni, ca director politic la acest ziar, însă cu obligamentul ca să susțină programul național al d. 1881. El s'a învîit și a primit a apăra un program și o direcțiune politică, contra căreia scrisese și pe care o condamnase el înainte de aceea cu trei ani, în broșura sus amintită”.

„Dreptatea” scrie despre „Miseriile administrațiunii”. Spunînd cum unii țerani români au fost pedepsiți cu câte 30 fl., fiindcă au fasonat pentru statistica millenară cu câțiva pruni și câțiva pui mai puțin, decît de fapt au avut, — arată cum administrațiunea e parțială, fiindcă pentru astfel de lucruri nici un Ungur n'a fost pedepsit.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

— Luptă cu școala de stat. —

Cetatea-de-Baltă, 24 Febr. n.

După 11 ani a succes poporului român din Cetatea-de-Baltă a-și edifica și redeschide școala cu spese de mii de florini; sîntem în al 2-lea an de școală, de când copiii poporului român o cercetează cu un foc, cum numai Românul îl simte pentru cultură.

Toate intrigile se presupuneau delaturate față de școala de stat, ce în anul trecut s'a edificat pentru copiii birșilor dela curtea contelui Haller, a Jidovilor și a cătorva locuitori unguri, mai mult rămășăgi dela curtea Bethleniștilor, astăzi locuitori aici.

Numărul acestora nu trece numărul de 50 elevi dela 6—15 ani. Toate pedecile posibile „mi-s'a pus în cale la zădărnicierea edificării și zidirii școalei, D-zeu și simțul credinciosului meu popor, ajutat de Prea ven. consistor archiepiscopesc cu bani și cu grele sacrificii bănești, am putut găta odaia de învățămînt și redeschide școala în toamna anului 1894.

Fasele prin care am trecut la edificarea acestei școale și la redeschiderea ei, învoală în sine chestiune istorică pentru biserica gr.-or. și gr.-cat. de aici, prin care voiu reveni în data-ce întreg edificiul va fi gata și care ne costă mii de florini.

Totul ce mă îndeamnă acum ca se es în publicitate, este durerea cea amară de care e atacată inima mea ca Român.

Din nefericire comuna politică de aici are jude comunal pe un Lica Vaszi, de origine Român, ca fost copil s'erc, s'a adăpostit pe lângă prefectul curții contelui Bethlen, cu numele Băggy (Badea-Bădescu, Român) ca servitor la copiii acestui prefect, dintre care unul e președinte la sedria orfanală din D.-S.-Mărtin, ear' altul defunct este acel istoric, care a dus sabia la Kerim-pașa la Constantinopol, acest fost servitor și grijitor de copii, face astăzi pe judele comunal, căci știe scrie numele său și vorbi rău ungurește.

E destul atît, că acest om timbrat de toți apărătorii sei, că știe bine minți și adică: între Români și neamurile sale a face pe Românul, ear' între stăpînii zilei a fi cel mai mare apărător al ideii de stat.

La toate acestea față cu persoana sa nu merită să se mănăsească acest jurnal românesc, tuse împregiurările aduc ca să i-se facă fală la stăpînii săi și adică:

După-ce am redeschis școala, m'a hărțuit un an și jumătate cum i-a plăcut, despre cari voiu vorbi altă-dată, dar' acum când în Cetatea-de-Baltă, statul susține doi învățători, fără elevi și anume în clasa a II-a numai trei copii de Jidovi, temîndu-se atît puternic biru Lica Vaszi, că școala de stat clasa a II-a se va închide din lipsa de elevi, a dat strajnică poruncă prin jurații statului și însuși în persoană a mers cu grase promisiuni de bani la Nicolae Lunca a Opri, Nicolae Lunca-dungă, Mihail Tătar a Vii, Vasilița Tătar, Vasilița Cucuiu etc. a căror copii cercetează școala noastră confesională și a promis, că le dă bani, a promis că-i mîntuește dela ori-ce repartitiune dela școala românească, a promis că ori-ce fapte vor face aceste familii de transgresiune, dînsul îi mîntuește, căci numele lor și al copiilor lor este scris la comitat și la domnii cei mari, și la ori-ce necaz, când fac recurs vor dobîndi, numai copiii să-și mute din școala românească în școala de stat, — astfel se poate mîntui închiderea școalei de stat de o eventuală închidere din cauza lipsei de elevi.

Astăzi, când scriu aceste șire s'a prezentat la mine unii dintre păriații copiilor și mi-au comunicat cele de mai sus, ear' unii și-au mutat copiii la școala de stat fiindcă judele Lica Vaszi le-a promis bani.

Aduc aceasta la cunoștința tuturor Românilor cu simț curat, ca să știe cine este Lica Vaszi, de altcum voiu reveni și cu alte afaceri ca în urmă să vadă și statul că pe cine susține de jude în Cetatea-de-Baltă.

În fine întreb pe domnul comite-suprem Sándor János, că are știre, și cu știrea sa dl fiziolgăbiru Fritz, nu voește ca în înțelesul legii să facă alegerea de jude aici de atîta ani, și că acest popor din comună fără deosebire de naționalitate, și confesiune mai are el drept să-și aleagă pe judele său?

Acestea le întreb ca să știm unde stăm? ca să întrevinem la înaltul minister, să ne facă ordine în comună și să încete minciuna.

Constat, că dela copilul ce suge țîță până la moșneagul de 100 ani s'a săturat toți de judele Lica Vaszi susținut de noi fără de noi, prin minciunile lui și trădările de toate părțile ale lui pe cari le vom dovedi fie chiar și contra măciucilor neamului lui, dar' observ aici, că obvenind compromiteri pentru domniul, în administrațiunea lui de jude nime să nu-mi impute.

Nicolae Todoran, protopop.

De lângă Beiuș, Febr. 1896.

(Pecatele noastre). Acum, când valurile șovinismului dușmanilor seculari ai neamului nostru, înălțate de viforul îngămfării, cu furie se aruncă ca să ne înghiță, acum, când cele două așezăminte sfînte și foculare ale culturii morale și naționale: biserica și școala sînt amenințate, și când dela preoțiimea și învățătorimea română se pretinde mai multă perseverență și abnegațiune întru apărarea și susținerea lor, zic, acum când „se încearcă cruzii în oarba lor trufie, să ne răpească limba”, pe care „numai morți o dăm”, în loc să seacă numărul acelor slabi de ânger, acelor lași și ticăloși, cari se aruncă de bună-voie în vârtejul valurilor, cu durere trebuie să constat, că se înmulțesc, și nu numai că singuri se dau morții, ci încă trag după sine și pe alții.

Nu știu, cum se caracterizează pe părințele Dimitrie Selișteanu, preot gr.-or. român din Pocola, comună curat românească, în apropierea și preajma Beiușului, pentru păcatul s'ervirșit contra neamului său; dar' las să-l caracterizeze onor. public, eu voiu cerca cît mai fidel a-i arăta păcatul.

Ca om nesățios de căștig material, ca să poată folosi și pămîntul învățătoresc, agitează poporul contra învățătorului de acolo, Teodor Barbuș, și punîndu-se în fruntea cătorva, îl acuză la Ana și Caiafa, până și la inspectorul reg. de școale. Vîzînd, că nu-și poate ajunge scopul, ca să-l scoată și din locuință, dacă i-a succes, din propria sa autoritate, a-l eșchide dela strana cantorală și catedrală învățătorescă, crezînd, că calea cea mai scurtă în ajungerea scopului său ar fi: înființarea școalei comunale în locul celei confesionale, s'a și pus pe lucru.

Joi, în 1/13 Februarie, se pune în frununei cete constatatoare din 6 oameni din comuna numită și întrînd în cancelaria dlui Vasile I g n a t, avocat în Beiuș, rugându-l să le facă petiția către inspectorul regesc pentru a le exopera la ministru înființarea unei școale comunale.

„Eu în veci nu-mi voiu mîngî mînile cu sângele Românilui!!!” a fost răspunsul dlui V. Ignat.

Nu s'au rușinat de aceste puține dar' cuprinzătoare cuvinte. Aceste cuvinte, deși au fost isvorite din un piept obosit, ca un tunet îngrozitor trebuia să pătrunză în urechile și inima vulpe — lup — păstorului și a micii cete, dar' nu au avut efect, căci „ochi au și nu vîd, urechi au și nu eed, căci nu este duch în ei”.

Și-au aflat scriitorul în persoana unui adjunct pretorial și petiția s'a înaintat.

Ce voește părintele Selișteanu?

În vara anului 1895, „prin fapticul lui zel creștinesc... dovedind în mod recunoscut o chemare extraordinară (?) (întru necinstirea s'erbătorilor, suduirea celor sfînte, prostituții etc. etc.) a fost promovat la dreptul de a pute recurge la parohia de cl. I., acum ca s'ervirșirea acestui păcat a voit să se facă bine-meritat înaintea inspectorului regesc S i p o s Orban, cu simțăminte anticonfesionale.

Unor oameni ca părintele Selișteanu se dă „benemerenti”? Nu-l cunoaște Ven. Consistor oradan, numai după „bunele informațiuni” date de... — Ven. Consistor primește informațiuni multe contra caracteristicii preoților, pentru-că zeu, „idolii neamurilor: argint și aur” (fie și băncute, numai fie cît de multe) mai mare preț, pe la noi, au decît toată sfîntenia bisericeii.

„Vai, lume, de sminteale, dar' vai celui prins care vine în sminteală”.

Leu.

CRONICĂ

Sibiu, 28 Februarie n. 1896.

„Dreptatea” și „ticălosul”. De când cu schimbarea redactorului său responsabil „Dreptatea” s'a făcut foarte sfîtoasă. Citînd din cronică, în care anunțăm ticăloșia, ce s'a comis cu proiectul de Manifest „Dreptatea” scrie: „Nu pentru a apăra pe „Pester Lloyd”, cu care numai în relațiuni de prietenie nu trăim, — ci pentru a sări în ajutorul noii redacțiuni dela „Tribuna” venim și fi denunțăm în fața lumii pe ticălosul, care a comis indiscrețiunea cu Manifestul. Noi îl cunoaștem. (I. R. „Trib.”) — E nemernicul de — fir telegrafic (Sublinierea „Dreptății”). Asta e acel „cineva” căutat cu felinarele din partea „Tribunei”. Săriți și puneți mîna pe el — oameni buni! — Noa, e'o „șodjiși”, dle cronicar al „Dreptății”. De sfatos ce ești arbi, că n'ai cetit, ori „Manifestul” — ori „Pester Lloyd”,

de care e vorba. Căci de le-ai fi cetit ambele, ai fi putut vedea, că în „Manifestul” lui „P. L.” sunt fraze, cari în „Manifestul Tribunei” nu se găsesc; cari numai în proiect au fost și cari la dorința unora, dintre cei subscriși, au rămas afară. Altele au fost schimbate, și de schimbările acestea „P. L.” nu știe nimic cu tot „firul telegrafic” de care ai legat d-ta pe — „tăcșosul”. Căci nici telegraful, ba doar nici telefonul nu poate transmite, ce nu-i dai și nu-i poți da. Avuta-i lipsă de o păcălitoare, eată că o ai.

Nou comite-suprem. Domnul Vincs Gyula, deputat dietal, de origine Român maramureșan, actualmente mare mameluc, este denumit comite-suprem în comitatul Ugocsa. S'a isprăvit acum. Chestiunea română e resoluată.

Manifestul — protestat. „Pester Lloyd” scrie: La concertul corurilor din Timișoara, Ghilad și Ciocova, *Barciani*, redactorul „Controlei” a ținut (în Ciocova) o vorbire preamărind *milleniul* și îndemnând să iie parte la el. Vorbirea e privită ca un protest în contra *Manifestului* din Sibiu. „Protestanții” noștri se pot mângâia „*socios habuise*”...

Pázmándyad. Faimosul agent va scoate o broșură despre Românii în Paris, la Plon, cu titlul: „A d e v e r u l asupra situației Românilor din Ungaria”. L-a bătut Dumnezeu „adeverul” ajuns pe mâna lui — Pázmándy.

Biblioteca Reclam. Primul cel mai nou catalog al bibliotecii *Reclam* din Lipsa. El cuprinde 3500 de nume și e arangiat după literaturile reprezentate în cărțile edate de Reclam. Pe lângă literaturile mari europene și cea americană, e reprezentată: literatura chineză (cu 2 nri), cea tăică (1 nr.), cea hebraică, indiană, turcească (2 nri) boemă etc. Literatura română e mai slab reprezentată: o novelă de — Slavici.

„Reclam” al Românilor. „Biblioteca pentru toți” editată de C. Müller din București se poate asemăna cu biblioteca lui Reclam din Lipsa. În privința hârtiei și a tiparului o întrecie chiar. În privința prețului e aproape același, 20 pennig și 30 bani. Ea a ajuns deja la nrul 44. Ultimii nume sunt: Nr. 41. *Cele dintâru noțiuni asupra științelor*, de Huxley, m. al societății regale din Londra. Are 104 pagine. Nr. 42 *Doruri și amori*, poezii de G. Depărățeanu, partea I. (104 pag.) Nr. 43-44. *Elocuția Română*, culegerea celor mai celebre discursuri românești, facute de G. Adămescu. La acest volum duplu, (224 pag.) vom reveni.

Podoabe millenare. Direcțiunea financiară din Dobrița a constatat în cassa de economii de acolo o înșelare a erarului în sumă de 100.000 florini. Descoperitorul înșelăciunii este conșipistul camerei de comerț și industrie, Szterényi Bertalan; pentru această faptă de laudă a fost destituit din postul său într-o ședință plenară a camerei, ai cărei membri în cea mai mare parte sunt acționarii sus pomeniți institut bănesc. — Executantul de dări din Fehérb, lângă Nyiregyháza, cu numele Hartmann, și-a părăsit nevasta și 8 copii fugind în America, tocmai înainte de milleniu. Să zice, că a defraudat bani din cassa dărilor. Patriotul n'a voit să se fiină de Szózat: „Itt éines s halnód kell!” Cel puțin contribuie astfel la „podoabele millenare”.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Blaj.” Ni-se scrie din Blaj: Duminică din 23 Februarie și-a ținut Reuniunea femeilor române de aici adunarea generală de primăvară. Adunarea s'a ținut în sala de desen a gimnasiunului și a fost condusă de doamna Rosa Muntean, presidenta reuniunii. De față erau toate membrele din comitet precum și alți oaspeți în număr nu prea mare. Punctul de căpetenie din programul adunării a fost raportul general cetit de secretarul Ioan Fodor. Din acest raport am putut constata: că reuniunea în viața-i de 6 ani a înaintat mult desfășurând o activitate vrednică de toată lauda atât pe terenul cultural: prin ajutorarea internatului de fete din Blaj și crearea de stipendii; cât și pe terenul vieții sociale: arangind baluri serate literare etc. Reuniunea până în prezent numără 118 membri și dispune de o avere de 2500 fl. —

Românul, cum este. Di Slavici scria în cartea sa de tristă pomenire: „*Die Rumänen*”: „Dacă arde în v'un sat românesc o casă, o lasă cu toții să arză; ear' cei-ce se află în casa ce arde, se cere să aibă curajul a se salva cu ajutorul lui D-zeu”. În fața acestora punem scrisoarea ce ni-o trimite un — *Ovreu*. Eată-o: „În noaptea de 18 Febr. 'mi-a ars casa, rămânând numai păreții, dar pe lângă paguba de câteva sute fl., *poporul român* din această omună a avut bunăvoința că cu expunerea vieții lor au intrat în foc și rupând ușile și ferestrele au scos întreg mobilierul din 3 odăi, au scos negotul meu din prăvălie, au scos *bani* mei din puietalele meselor și o *perseveranță* demnă de locuitori români, între cari petrec de 37 ani, 'mi-au mântuit puțina mea avere de flacărele focului, dându-mi-o în posesiune în a doua zi până la cel mai mic pachet de țăbac. Subsemnatul se simte îndemnat pe calea aceasta a aduce cele mai sincere mulțumiri poporului român și în special celor-ce și-au expus cu viața în foc pentru averea mea, cari sânt: *Sofron Todca, Vasilița Oltean, Michailă Pădău, Kuti Marton* și alții. Acestia au eșit din casă aprinși de foc și cu negotul meu asigurat. Cetatea-de-Baltă, 27 Februarie 1896. Cu toată stima: *Leopold Grün*, comerciant. — Eată un martor *ovreu*, contra *Românului* Slavici!

Întunecime de lună. Astă-seară va fi întunecime de lună, între orele 7 și 20 minute și 10 și 21 minute. Luna va răsări la 5 ore 29 minute, extraordinar de mare, fiindcă nu se află departe de *perigeul* său (proximitatea de globul pământesc). La orele 8 și 21 minute întunecimea va ajunge maximum. Vom putea deci observa fazele fenomenului, dacă cerul se va fi mlăștios și se fie senin.

Röntgen și împăratul german. Împăratul Wilhelm este un mare prieten al lui Röntgen, încât după invențiunea genială l-a încercat cu diferite ordini. După-cum cetim împăratul are și motiv de a fi prieten călduros al acestei invențiuni. E știut că mâna lui cea stângă nu este proporționat dezvoltată, ear' acum, după fotografarea mânei prin sistemul Röntgen, medicii de curte au declarat, că vor pute promova dezvoltarea normală a mâinii.

Desmintire. „*Hasznok*” desminte în mod căt se poate de categoric știrea lui „*Pécsi Napló*”, că autorul broșurii: „*A liberális párt bukása*” ar fi preotul-deputat Hock János.

Stat oveiresc în alcătuire. Cea mai mare parte a Jidanilor isgoniți sau emigrați se duc, la îndemnul și cu sprijinul bogătanului ovreu bar. Hirsch, în Argentina (America de Sud). Correspondentul din Viena al lui „*P. Lloyd*” comunică acestui ziar câteva amănunte despre modul de așezare și de traiu a colonilor jidane în suspenșionea republică. Correspondența se începe astfel: „Ovreii, isgoniți din Rusia și Polonia, emigrați în Argentina, întrețin o correspondență viuă cu *connaționalii* lor din Europa. Așa? Va se zică conșanționali, ear' nu correligionari. Dar Jidanii din Ungaria se țin de Maghiari, prin urmare acestia sânt *connaționalii* jidanilor din Argentina. Dreptu-i? Din correspondență mai aflăm numele orașelor jidane, spre pildă: Maurizio, Moserville, Clarach. Dascălii sânt denumiți de către „*Alianța Israelită*”. Bucurați-vă, patrioților, că vă crește neamul și în America. Se cade, ca să aduceți câteva exemplare și la milleniu; zău, n'ar strica.

Mulțumită publică. Sp. domn Teofil Dragomir, proprietar în Lupoae (Selagiu), dorind a perpetua memoria neuitatei sale soții Eugenia Dragomir n. Colceriu, în loc de cunună a dăruit reuniunii femeilor române grat. din Blaj suma de 50 fl. v. a. Pentru această faptă măriimioasă, comitetul reuniunii își ține de datorință a aduce donatorului și pe această cale cele mai sincere mulțumite. Blaj, 20 Februarie 1896.

Rosa Muntean, Ioan Fodor.
presidentă. secretar.

Balul studenților din Iași. În ziua de 24 curent studenții universitari din Iași vor da un mare bal în sala Teatrului Național de acolo. Balul acesta e pus sub patronajul M. S. reginei. Se crede, că AA. LL. RR. rîncepele Ferdinand și principesa Maria vor binevol a lua parte la acest bal.

Profesor de drept în București. Cetim în foile de dincolo: dl ministru al instrucțiuni publice, a transferat pe ziua de 12 Februarie, pe dl N. Basilescu, profesor de economia politică de la facultatea de drept din Iași, la catedra de economia politică din București.

Hierarchia catolică. În fasciculul din urmă al almanachului papal intitulat „*Gerarchia catolică*” găsim următoarele date interesante: Papa Leo al XIII-lea este al 263-lea Papă dela Sfântul Petru. Colegiul cardinalilor constă actualmente din 62 membri; în trece aceștia 6 și-au primit cardinalatul încă dela Papa Piu al X-lea. Cel mai bătrân cardinal este Mertel care e de 90 ani, ear' cel mai tiner este Ssempe, care e de 45 ani. Afară de aceștia mai sânt: 10 patriarhi, 815 metropolii și episcopi de rit oriental, 343 metropolii și episcopi în partibus, 13 metropolii și episcopi fără nici un titlu, 7 preoți grecești cu titlu de episcopi, și 6 prelați fără residență bisericească.

Cassă sigură contra spargerii. Filialei din Brașov a „Albinei” i-a sosit dela firma S. I. Arnheim din Berlin o cassă sigură contra spargerii. Pentru de a cerca siguranței s'a arangiat în una din zilele trecute cu tot felul de instrumente o probă de spargere. Și ce se vede? Cassa nu era tocmai sigură, căci fabricantului de casse Moess din Sibiu i-a succed cu ușurință a o sparge cu ajutorul unui sfredel, găurindu-o în două părți. Reprezentantul firmei numite a asistat și el la această probă și vându-și firma compromișă a adus de scusă, că s'a trimis o cassă greșită. În locul celei sparte „Albinei” îi va sosi în curând una alta, acum la tot casul sigură în contra spargerii. Numita firmă se bucură altcum în lumea întreagă de bună reputațiune.

Sborul porumbilor. Foaia franceză „*Zoologist*” publică unele date interesante cu privire la iuțea sborului porumbilor. După calculul lui Georg Cayley, un porumb de postă percurge într-o oră 160 kilometri; s'ar părea, că aceasta e prea mult, dar se nu se mire nimeni, căci s'a adevărit pe deplin, că de obiceiul porumbul face o cale de 115-160 kilometri pe oră, așa că întrece trenul cel mai repede. La aceasta mai adăugăm că porumbul în sborul său, nu percurge o cale dreaptă, ci se abate din cale într-o parte și într-alta, din care cauză perde mult din drumul parcurs.

Grozavă nenorocire pe Marea Neagră. Din Odesa vin știri despre o grozavă catastrofă întâmplată pe Marea-Neagră

la 7 Februarie. Valurile mării turbate de vifor au cauzat în ziua aceea douăzeci și cinci naufragii. Trei vapoare rusești, patru străine și optsprezece corăbii cu vințrele s'au cufundat în mare, îngropând în valuri mai mult de 100 oameni. Detaliuri asupra nenorocirii lipsește cu desăvârșire.

Societatea de navigațiune austro-ungară din Budapesta va pune în circulație pe apele Dunării, imediat ce se va deschide navigațiunea, peste 400 de șlepuri pentru înlesnirea transporturilor pe apă.

Congresul catolicilor. În afacerea congresului tuturor reuniunilor catolice, s'a ținut alaltăieri o ședință în palatul contelui Eszterházy în Budapesta, la care a fost de față reprezentanții alor 120 de reuniuni. Este cunoscut faptul, că ministrul Wlassics a făcut cunoscut în una din ședințele ale lunii trecute, că Maiestatea Sa a încuviințat ținerea acestui congres. Scopul intrunirii acesteia a fost deci a discuta amănuntele referitoare la congres. S'a hotărit ca congresul să se țină în luna lui August. S'a stabilit programul și s'a aclamat de președinte al comitetului pregătitor contele Eszterházy Mór. Acest congres va fi de mare importanță pentru viitorul bisericii catolice din Ungaria.

În contra frigurilor de nervi. „*Figaro*” din Paris anunță, că medical Chan-temesse, conducătorul institutului Pasteur de acolo a descoperit un ser în contra frigurilor de nervi. Să zice, că serul acesta este de un efect repentin și aproape sigur.

Zăpadă neagră. Jurnalele din Budapesta aduc știrea, că în impregiurimea de acolo a căzut în 25 și 26 l. c. multă zăpadă de culoare neagră. Parerile specialiștilor asupra acestui fenomen sânt divergente. Unii susțin, că această culoare provine dela vre-o erupțiune vulcanică și în special dela erupțiunea mai nouă a Vesuvului. Alții vor să știe, că este zăpadă amestecată cu pulvere din Zahara. Numai profesorul Dr. Wallner dă fenomenului însemnătate cosmică, explicându-l din explozia unui meteor.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Corul vocal român din Chinez (Knéz) a arangiat în decursul carnavallului expirat șese concerte; anume în Chinez, Hodoni, Pesac, Birăteaz, Szt. András și în Becicherecul-mic. Cu ocasiunea acestor concerte au încurs ca suprasolviri dela următorii dni: Al. Crăciunescu, paroh gr.-or. 2 fl. 20 cr.; Koszka S., notar com. 2 fl. 50 cr.; M. Nikolits, teolog de Belgrad 50 cr.; G. Dirina, comerciant 30 cr.; Ioan Silețici, cand. de notar 20 cr.; Bingert I., magistru postal 20 cr.; Bakits M., inv. sərb 20 cr.; Gimpel P., com. 20 cr.; Jiva Ungurian 20 cr.; Ioan Duma 20 cr.; Viada Gain, ospătar 20 cr.; Ilie Petcu 20 cr.; Ecot. Crișan 20 cr.; Isg. Mercea 20 cr. și G. Chepețan 20 cr., toți din Chinez, și Iuliu Secheșan, notar com. în Bărateaz 75 cr.

Corul concertant a avut cu ocasiunea acestor concerte o primire mai mult ca frățescă din partea poporațiunii din comunele amintite.

Onorata inteligență fără osebite de naționalitate a sprijinit atât moralicește, cât și materialicește acest ciclu de concerte. Onoratele comitete arangitoare n'au întrelăsat nimic de dorit în arangiere, astfel cele șese seri au lăsat concertanților tot atâtea suveniruri dulci. Îndeosebi comitetele arangitoare din Pesac și Becicherecul-mic au excelat peste așteptare.

Deci corul vocal român din Chinez vine și pe această cale a exprima sincera sa mulțumită poporațiunii, on. inteligențe și onoratele comitete arangitoare precum și p. t. dni suprasolvenți.

Cu durere vin membrii activi ai corului a-și lua ultimul adio dela cei-ce au sprijinit corul cu atâta căldură, anunțând, că prin răutatea câtorva persoane de aici, corul a încetat a mai exista.

Chinez, 25 Febr. n. 1896.

În numele corului:

Traian Brătescu,
învățător și dir. de cor

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re-dacțiunea nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Dlul I. S. în L. C. Am publică, dacă n'ar fi așa târziu, Avem înșă n'am face 'ecât să desegropăm lucruri îngropate cu trei luni înainte. „*Altera pars*” trebuie se vină mai curând.

A. C. L. în München. Se va escrie nou concurs, la care poți concura.

Mai nou.

Manifestul — prigonit.

Ni-se telegrafează din *Alba-Iulia*, că căpitanul poliției de acolo, Roșca (Român de origine), a condamnat pe dl *Rubin Patîța* la maximum pedepsei.

Bibliografie.

La „Institutul Tipografic” se află de vînzare folositoarea carte:

INSTRUCȚIUNE

În afacerea dărilor de beutură, de consum și de vînzare pentru vin, bere, carne, zahar și spirituoase.

Traducere de

Emanuil Barbulescu,

învățător.

— Prețul: 15 cr. franco. —

„Cartea durerii”.

A apărut și se află de vînzare la „Institutul Tipografic”:

„*Cartea durerii*” de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagini elegant și de o frumseță rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Exceleța Sa Metropolitul *Mihali* a recomandat această carte clerului și poporului printr-un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, d.n cari se vede puterea religiunii creștine, care mîngăie sufletul omului în năcăzurii și suferințe, turnând peste el balsam vindecător.

„Cetindu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, căt de puternic este Dumnezeu în mîngăierea muribunților și căt de sublimă e religiunea creștină în suferințele mari ale sufletului”.

Însoțirile de credit. La „Institutul Tipografic” din Sibiu a apărut și se află de vînzare cartea „*Însoțirile de credit*” împreunate cu însoțiri de consum, de vînzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase *îndreptare practică* pentru înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de F. W. Raiffeisen. Edițiunea a V-a. Traducere autorisată de Dr. A. Brote, director al bancii gen. de asigurare m. „*Transilvania*”. Sibiu 1895. Editura „*Reuniunii române de agricultură a comitatului Sibiu*”. Prețul 80 cr. cu post-porto 90 cr., recomandată 1 fl. v. a.

A apărut:

„*Povestile Bănatului*”, culese din gura poporului bănațan, de George Cătană, invățător. Tom. III. Gherla. Tipografia „*Aurora*” A. Todoran.

Calindarul zilei.

29 Februarie n. 1896.

Iulian: Mc. Teodor Tiron.

Gregorian: Romanus.

Soarele: răsare 7.20 apune 5.10 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Februarie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat	Diferența din presiu		
21.0	-0.6	+0.1	+5.8-0.3
			80

Din țeară 26 Februarie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	764	-0.5		
Sătmăr	767	-0.2	V	3
Cluj	767	2.8	NV	2
Orșova	—	1.0	V	6
Arad	764	0.5	NV	2
Panciova	763	-1.7	SV	7

Sosiți în Sibiu.

În 28 Februarie n. 1896.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”. P. Brusberg din Lipsa, I. Kohn, E. Fiovali, M. Klein, I. Löb, A. Sturm și S. Pivoli din Viena, V. Kauntz din Cluj și R. Valmarin din Trieste, toți voiajori. M. Molnár, agent din Cluj. C. Csulak, notar.

Hotel „*Neurher*”. F. Lagadits și Staneky, voiajori din Viena. A. Hecht din Budapesta. I. Hecht din Budapesta, I. Virag din Brașov, comercianți. Dr. H. König, avocat din Verșet. V. Boncu, profesor din Brad.

Hotel „*Meltzer*”. G. Albu, invățător din Dobru. Siaga, ne-șător din Lăpușnic.

Teatru orăgenesco în Sibiu.

Sâmbătă, 28 Februarie n. 1896.

„*Flattersucht*”.

Comedie în 3 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Febr. n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Grâu				
Bănățesc nou	77	6.80	6.90	78
Grâu dela Tisa	77	6.85	6.95	78
Grâu „Pesta”	77	6.80	6.90	78
Grâu de Alba-Reg.	77	6.80	6.90	78
„Bacica”	77	6.90	7.00	78
Grâu ung. de Nord	77	—	—	—

Sămînțe, vechi ori noue	Soful	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	până
Secară		70-72	6.40
Orz	de nutreț	60-62	4.9
„	de vînare	62-64	5.10
„	de bere	64-66	6.40
Cucuruz (porumb)	bănăț.	58-61	6.00
„	de altă nouă	75	4.10
Maiză		—	—
Hrișcă		—	5.35

Grâu	Sept.-Oct.	7.19	7.20
Cucuruz	Sept.-Oct.	4.85	4.87
Orz	Sept.-Oct.	6.06	6.07

Produse diferite	Soful	Calitatea	Prețul
		dela	până
Lucernă ungurească		83-84	43-44
roșie		29-30	82
rafinat		—	—
dela Pesta		54.75	55.25
dela țeară		—	—
sfentă		45.50	46-47
afumată		—	—
Slănină		—	—
Secă		—	—
Prune		16-17	17-18
Lăptar	slavon, nou	16.25	16.75
„	bănățesc	16.25	16.75
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spir	brut	—	—
„	Drojdințe de spir	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Februarie n. 1896

Hărtie-monetă română	Cump.	9.48	vînd. 9.65
Lire turcești	„	10.50	10.80
Imperiali	„	9.61	9.66
Robie rusești 100 k	„	126 1/2	128
Galbeni	„	5.68	5.64

Bursa din Budapesta.

Din 26 Februarie n. 1896

Renta de aur ung. 6%	122.50
„ de aur ung. 4%	93.75
„ val. cor. 4%	126.50
Imprumutul câilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	102-103
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	97-98
Bonuri rurale ung.	98-99
„ croate-slavone	100.10
Obligațiunile desp. regalilor	162-163
Imprumut cu premiu ung.	141.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	100.50
Renta de hărtie austriacă	100.75
„ de argint austriacă	12.02
„ de aur austriacă	—
Losurile austriace din 1860	1015-1016
Acțiunile băncii austro-ungare	—
„ de credit ung.	—

"AURARIA" CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN ABRUD.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii „AURARIA“, societate pe acții în Abrud, se convoacă prin aceasta la

a VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Abrud în 21 Martie 1896 la 9 ore înainte de prânz, în localitatea institutului.

Obiectele discuțiunii vor fi:

1. Raportul anual al direcțiunii asupra calculului anual, al bilanțului și al împărțirii profitului.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Împărțirea profitului curat.
4. Sortarea alor trei și alegerea alor cinci membri în sinul direcțiunii.
5. Fixarea marcei de prezență pe anul 1896.
6. Alegerea consiliului de supraveghere pe un an.

În sensul §-lui 17 din statute la adunare vor putea participa numai acei acționari, cari sunt trecuți cu 6 luni mai înainte ca acționari în registrul acționarilor și cari cel puțin până în 20 Martie 1896 d. a. la 5 ore 'și-au depus pe lângă revers la cassa societății acțiunile scrise pe numele lor, respective pe al acelora pe cari îi reprezintă, împreună cu dovezile de plenipotență.

Abrud, în 24 Februarie 1896.

Direcțiunea.

[868] 1—3

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar.	5668 88	Capital social:	
Cambii de bancă	295626 01	300 acțiuni a fl. 100.	30000 —
Împrumuturi ipotecare	55539 25	Fondul de rezervă statutar al acționa-	
Efecte	12490 01	rilor	20000 —
Mobilier	fl. 315.36	Fondul special de rezervă	2101 25
după amortisare	„ 31.54	Fondul de pensie al funcționarilor	5421 28
Diverse conturi debitoare	174 40	Depuneri pentru fructificare	236273 09
		Cambii de bancă reescomptate	58529 —
		Interese anticipate pro 1896	3387 46
		Diverse conturi creditoare	577 85
		Profit transpus din 1895 fl. 3000.—	
		Profit net	10487.44
			13487 44
	369777 37		369777 37

Contul profitului și perderilor:

Eșite:		Venite:	
Interese:		Interese:	
pentru dep. spre fructific. fl. 11719.64		dela cambii de bancă fl. 25605.36	
pentru fond. spec. de rezervă „ 101.25		dela impr. ipotecare „ 4447 42	
pentru fondul de pensie „ 260.28	12081 17	dela efecte publice „ 80.80	30133 58
Spese:		Profit transpus	3000 —
salare, chirie, spese de poștă		Provisiuni	1311 89
și altele de birou „ fl. 4866.70			
Marci de prezență „ 482.—	5298 70		
Contribuțiune:			
directă „ fl. 2298.55			
10% dare la interesele dela			
dep. și comp. de timbru „ 1248.07	8546 62		
Amortisare din mobilier „ 31 54			
Profit transpus din 1895 „ fl. 3000.—			
Profit net „ 10487.44	13487 44		
	34445 47		34445 47

Abrud, în 31 Decembrie 1895.

A. Filip m. p.,
director executiv.

Silviu Lazar m. p.,
comptabil.

Membrii direcțiunii:

G. Ivașcu. Candin David. Nicodim Cothișel. Petru Macaveiu.

Subsemnatul comitet de supraveghere a examinat bilanțul prezent, contul profitului și al perderilor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare ale institutului, constatăm, că le-am aflat cu acelea în deplină consonanță și în ordine.

Abrud, în 25 Februarie 1896.

Basiliu Bașiota.

Nicolau Lobonțiu.

Lanes Giurescu.

Ioan Todescu.

Dr. Vasile Fodor.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Pulvere Antiseptică de dinți

Elixir Antiseptic de gură și de dinți

de Dr. Ioan Cupareseu, medic-dentist practic în Viena.

Mijloace foarte bune pentru curățirea dinților și sterilizarea gurei. Comandele se fac dela [697] 7—10

Aurel Nemeș,

apotecar,

Viena, IX., Spitalsgasse 7.

Prețul unui flacon de Elixir face 90 cr. și al unei scutule de Pulvere 50 cr.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,

ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

Călimdarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. n.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Slivoviță de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs, din căzănările lui

Câmpianu și Smeu,

Prigor (Bănat).

[3590] 17—25

Deposite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Filica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Elăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Genușetea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un paștor îndărălnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856) Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teasă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Grăului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaia. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baidă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarotul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Musoiu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana o aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Focul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romaneșcu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Eusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Millo. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O aută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.